

dosar nr. 2ra-166/2020

prima instanță, Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani, judecător: (O. Ionașcu)
instanța de apel, Curtea de Apel Chișinău judecători: (M. Anton, I. Secrieru, A. Danilov)

Î N C H E I E R E

22 ianuarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Victor Burduh
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Larisa Secrieru,
reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Secrieru
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu
executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării
drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru
Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului
1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și
Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de Larisa Secrieru, s-a admis apelul declarat de
Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a casat hotărârea din 02 februarie
2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin
care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Secrieru
împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu
executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării
drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru
Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului
1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și
Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii
judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral,

c o n s t a t ă :

La 07 septembrie 2017, Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia
Culeac-Reul a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției
al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor

Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, reclamanta Larisa Secrieru, a invocat că prin hotărârea din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, s-a încasat de la Iacob Nicolae Mihail în beneficiul Larisei Secrieru pensia pentru întreținerea copiilor minori xxxxxxxx, născut la 29 martie 1995, xxxxxxxx, născută la 20 martie 1997, xxxxxxxx, născută la 22 august 1999, în mărime de 1/2 din toate veniturile începând cu 18 mai 2000 și până la majorat. După intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, s-a adresat cu o cerere către Șeful oficiului de executare a sectorului Botanica mun. Chișinău, prin care a solicitat să contribuie la executarea hotărârii din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Reclamanta a afirmat că prin încheierea Șefului adjunct al Oficiului de executare Botanica, Vladimir Bezedo din 25 iunie 2007, având în vedere că procedura de executare a fost intentată la 25 martie 2004, s-a stabilit restanța la pensia alimentară, în temeiul titlului executoriu nr.2-1858/00 din 12 iunie 2000, emis de Judecătoria Botanica privind încasarea de la Iacob Nicolae în beneficiul Larisei Secrieru a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori Iacob Mihail, Iacob Galina, Iacob Victoria, în mărime de 1/2 din toate veniturile, începând cu 18 mai 2000 și până la majorat, la situația din 25 iunie 2007, ceea ce constituie 39 luni, în mărime de 35470, 50 lei.

Reclamanta Larisa Secrieru a menționat că executorul judecătoresc Iurie Crivorucica, prin încheierea nr. 19-1003/07 din 23 noiembrie 2007 privind asigurarea executării documentului executoriu, a obligat ÎS „Cadastru” să furnizeze informația dacă debitorul Iacob Nicolae, născut 24 iunie 1970, domiciliat în comuna Bacioi, str. Crimeea, nr. 7, dispune de bunuri imobile cu drept de proprietate. Executor judecătoresc Iurie Crivorucica, prin încheierea nr.19-495r/08 din 31 ianuarie 2018, a aplicat sechestrul pe bunurile mobile ale debitorului Nicolae Iacob.

Reclamanta Larisa Secrieru a mai indicat că prin încheierea executorului judecătoresc Emilian Bandalac nr. 19- 413r/09 din 20 februarie 2009, privind stabilirea restanței la plata pensiei alimentare, s-a stabilit restanța la plata pensiei alimentare ce urmează a fi încasată de la debitorul Nicolae Iacob pe perioada anilor 25 martie 2004 - 20 februarie 2009, în mărime de 52940 lei.

Reclamanta Larisa Secrieru a relatat că la executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, se află spre executare silită titlu executoriu nr. 2-1858/00 din 12 iunie 2000, eliberat de Judecătoria Botanica mun. Chișinău. Executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, prin încheierea din 29 aprilie 2014, privind stabilirea restanței la plata pensiei alimentare, în procedura de executare nr. PA063-34r/12, a stabilit cuantumul total al restanței la plata pensiei de întreținere în mărime de 154 488 lei, care urmează a fi încasată de la debitorul Nicolae Iacob.

Reclamanta Larisa Secrieru a menționat că la 09 august 2017, executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, a stabilit cuantumul total al restanței la plata pensiei de întreținere în cuantum de 211025, 89 lei.

Reclamanta Larisa Secrieru a afirmat că toate eforturi întreprinse conform

legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat nu au dat rezultate, iar, hotărârea judiciară a rămas fără executare până în prezent.

Reclamanta în susținerea poziției sale, a indicat că potrivit practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei, or, în acest sens se aduc ingerințe drepturilor reclamantului prevăzute de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care declară, că fiecare persoană are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanță independentă, care se va pronunța referitor la drepturile sale cu caracter civil, iar, odată ce o hotărâre de judecată nu va fi executată are loc încălcarea art. 6 Convenției CEDO.

Reclamanta Larisa Secieru a apreciat că neexecutarea ulterioară a hotărârii în favoarea sa a încălcat dreptul ei garantat de articolul 6§1 a Convenției.

Reclamanta Larisa Secieru a remarcat că, deși, hotărârea din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, a devenit irevocabilă și executorie, nu a putut să obțină executarea acestei hotărâri imediat ce a devenit executorie, fapt ce constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale, așa precum este prevăzut în prima propoziție a primului paragraf al articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție. Pentru motivele expuse, pretinde constatarea și recunoașterea faptului că statul Republica Moldova a violat drepturile sale prevăzute la Articolul 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și Articolul 1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

Reclamanta a afirmat că, până în prezent se află într-o stare continuă de imposibilitate de a-și realiza drepturile sale la executarea hotărârii judecătorești irevocabile ca fiind un tratament discriminatoriu, dar și de a pretinde statului Republica Moldova încetarea aplicării tratamentului discriminatoriu în privința sa și de a cere repararea prejudiciului material și moral cauzat printr-un astfel de tratament.

Reclamanta Larisa Secieru a solicitat admiterea acțiunii, constatarea faptului încălcării dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău și violarea drepturilor reclamantei Secieru Larisa prevăzute de art. 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului a Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale de către statul Republica Moldova, încasarea de la bugetul național public de stat prin intermediul Ministerului Justiției al RM în beneficiul său a sumei în mărime de 100 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, a sumei de 211025,89 lei cu titlu de prejudiciul material, precum și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 lei.

Prin hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Secieru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătorec Victor Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral, s-a constatat încălcarea

drepturilor subiective Larisei Secrieru garantate de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii emise de Judecătoria Botanica mun. Chișinău la 12 iunie 2000, în cauza civilă nr. 2-1858/00, în perioada 16 mai 2014 până la 07 septembrie 2017, s-a încasat din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul Larisei Secrieru suma de 5000 lei cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii emise de Judecătoria Botanica mun. Chișinău la 12 iunie 2000, în pricina civilă nr. 2-1858/00, în perioada 16 mai 2014 până la 07 septembrie 2017, precum și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de plata serviciilor de asistență juridică. În rest pretențiile s-au respins ca neîntemeiate.

Prin decizia din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Larisa Secrieru, s-a admis apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova și s-a casat hotărârea din 02 februarie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Secrieru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral.

În susținerea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că din momentul intentării procedurii de executare și până la moment, executorii judecătorești implicați în această procedură au întreprins un șir de acțiuni în vederea executării acestei hotărâri în vederea încasării de la Iacub Nicolae Mihai pensia de întreținere a copiilor minori, care la data de 09 august 2017, restanța la plata pensiei alimentare constituia suma de 211025, 89 lei, dar în cea mai mare parte aceste acțiuni au fost ineficiente, deoarece purtau un caracter formal și s-au redus doar la aplicarea interdicției de a părăsi teritoriul Republicii Moldova și interzicerii de a reînregistra bunurile imobile ce-i aparțin cu drept de proprietate debitorului până la încasarea datoriilor, deși, bunurile mobile sau imobile care ar fi aparținut debitorului cu drept de proprietate nu au fost depistate.

Instanța de apel a menționat că, procedura de executare este unică, ori aceasta, în mod normal urmează să se finiseze abia în momentul executării documentului executoriu. Dreptul la executarea în termen rezonabil a pricinii, la fel urmează a fi privit ca un tot întreg, fără posibilitatea de fragmentare periodică a acestuia. Mai mult decât atât, instanța de judecată reține că pe măsură ce neexecutarea unui document executoriu persistă în timp, perioadele de neexecutare scurse până la o eventuală hotărâre de recunoaștere a încălcării dreptului, nu pot fi excluse definitiv din procesul de apreciere a rezonabilității termenului de executare. Ori, acestea pe de o parte demonstrează caracterul continuu al neexecutării, iar pe de altă parte, în mod normal, trebuie să ateste o creștere a nivelului de responsabilitate a autorității investite cu obligația de executare, aceasta urmând să acorde prioritate unor asemenea proceduri.

De asemenea, instanța de apel a menționat că, pornind de la principiul disponibilității părților în proces, luând în considerație voința expresă manifestată de reprezentantul reclamantei în cadrul ședinței de judecată, care a indicat că prejudiciul în cauza respectivă urmează a fi calculat pentru perioada 16 mai 2014-07septembrie 2017. Astfel, instanța de apel a apreciat rezonabilitatea procedurii de executare a documentului executoriu nr. 2-1858/00 din 12 iunie 2000, în perioada 16 mai 2014-07 septembrie 2017, cu luarea evidentă în calcul a faptului că procedura de executare a fost inițiată la 25 martie 2004, iar la 22 octombrie 2014, pe această procedură a fost pronunțată o hotărâre de constatare a violării dreptului la executare în termen rezonabil cu acordarea unei compensații morale în sumă de 5000 lei.

În concluzie instanța de apel a reținut că în condițiile în care s-a stabilit în mod irevocabil asupra rezonabilității procedurii de executare a hotărârii nr. 2-1858/00 într-o perioadă de executare incipientă celei de referință, a constatat o încălcare a dreptului la executare a hotărârii în termen rezonabil, instanța de judecată nu are altă opțiune decât de a recunoaște că, la caz încălcarea dreptului reclamantei la executarea în termen rezonabil a continuat și după 22 octombrie 2014, care s-a prelungit până la 07 septembrie 2017.

Instanța de apel a reținut că, conform articolului 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale prevede că orice persoană are dreptul de a-i fi examinată cauza în mod echitabil, public și într-un termen rezonabil, de către un tribunal independent și imparțial, stabilit prin lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptată împotriva sa.

Conform art. 1 alin. (2) al Legii nr. 87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, aplicarea și interpretarea termenilor din prezenta lege se fac prin prisma legislației naționale, a prevederilor Convenției europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului.

Instanța de apel a invocat prevederile art.2 alin. (1) din Legea nominalizată, în care este stipulat că orice persoană fizică sau juridică ce consideră că i-a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești poate adresa în instanță de judecată o cerere de chemare în judecată privind constatarea unei astfel de încălcări și repararea prejudiciului cauzat prin această încălcare, în condițiile stabilite de prezenta lege și de legislația procesuală civilă. Sarcina probațiunii lipsei de încălcare a dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești și a lipsei suportării unui prejudiciu moral îi revine Ministerului Justiției, iar sarcina de a dovedi suportarea prejudiciului material cauzat prin această încălcare și suportarea costurilor și cheltuielilor de judecată îi revine reclamantului.

Conform art.5 alin.(1) al Legii nr. 87 din 21.04.2011, în urma constatării faptului că a fost încălcat dreptul la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau dreptul la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești, instanța de judecată decide asupra acordării unei satisfacții echitabile de la bugetul de stat în

contul reparării prejudiciului moral, material, precum și a costurilor și a cheltuielilor de judecată.

Potrivit art.1 al Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru cauză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, la încălcarea termenului rezonabil este necesar de a fi stabilit, complexitatea cauzei, comportamentul părților și a instanței de judecată, importanța cauzei pentru reclamant.

Instanța de apel a reținut că executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean a întreprins nenumărate măsuri de executare silită prin citarea debitorului la sediul său, aplicarea măsurilor de asigurare conform art. 63 Codului de Executare al Republicii Moldova, verificarea bunurilor mobile sau imobile ale debitorului, mijloacelor financiare etc. Mai mult, așa cum rezultă din materialele cauzei, debitorul Iacob Nicolae nu dispune de careva bunuri imobile sau mobile, inclusiv mijloace financiare. Prin urmare, executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile creditorului și a întreprins toate măsurile care puteau fi în mod rațional întreprinse pentru executarea documentului executoriu vizat. Și în continuare se întreprind toate măsurile necesare privind executarea integrală a hotărârii judecătorești invocate. În acest sesn, Colegiul menționează faptul că termenul rezonabil trebuie raportat la fiecare caz în parte, luând în considerare durata procedurii, natura pretențiilor, complexitatea procesului, comportamentul autorităților competente și al părților. În acest context, Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa a instituit anumite criterii de apreciere a noțiunii de termen rezonabil și anume: complexitatea cauzei, care se apreciază după caz și individual (se va ține cont de natura obiectului litigiului, precum și faptul dacă acțiunea a cuprins doar un singur obiect sau a fost conexe mai multe obiecte și/sau cereri, inclusiv ale unor persoane terțe); comportamentul părților, care include aprecierea comportamentului reclamantului. Se va aprecia bona/mala fides a tuturor părților implicate în proces, inclusiv existența unor întâzieri inexplicabile, amânări neîntemeiate, etc. La fel, trebuie luat în considerare și comportamentul autorităților (a instanțelor de judecată sau a organelor abilitate implicate în proces); miza (interesul) pentru reclamant, care relevă importanța sau scopul pentru persoana care pretinde violarea dreptului său la un termen nerezonabil.

Instanța de apel a susținut că instanța de fond eronat a constatat încălcarea dreptului Larisei Secrieru la executarea documentului executoriu emise de Judecătoria Botanica mun. Chișinău la 12 iunie 2000, în pricina civilă nr. 2-1858/00, în perioada 16 mai 2014 până la 07 septembrie 2017, or, din circumstanțele enumerate supra se atestă că principalul motiv de neexecutare a hotărârii judecătorești este lipsa la debitorul Iacob Nicolae a cărorva bunuri care ar putea fi urmărite, fiind demonstrat întreprinderea anumitor acțiuni de către executorul judecătoresc în scopul executării documentului executoriu.

Instanța de apel a menționat că art.6 din CEDO garantează fiecărei persoane dreptul de acces liber la justiție, care incubă și dreptul la executarea hotărârii judecătorești definitive. Acest drept de care face uz persoana, nu poate institui

obligatia absolută a statului de a asigura necondiționat executarea nemijlocită a fiecărei hotărâri cu caracter civil. Statului îi aparține obligația pozitivă doar să asigure activitatea eficientă a tuturor instituțiilor statale care în mod direct sau indirect sunt implicate în asigurarea executării acestor hotărâri judecătorești definitive, atunci când calitatea de debitor o are persoana de drept privat.

Instanța de apel a menționat că executorul judecătoresc care s-a ocupat de executarea hotărârii este și el un subiect de drept privat, dar care a întreprins consecvent, în termen și legal toate acțiunile posibile de executare. Toate organele sesizate de executor în vederea acumulării informației privind veniturile și bunurile debitorului, la timp au furnizat informația solicitată. Neexecutarea s-a datorat doar lipsei la debitorul Nicolae Iacob a surselor bănești și a bunurilor materiale din contul cărora ar fi fost posibilă executarea documentului executoriu.

Instanța de apel a concluzionat că faptul neexecutării hotărârii judecătorești invocate nu-i poate fi imputat statului, atâta timp cât instituțiile acestuia implicate în procedura de executare și-au executat corespunzător obligațiunile ce le revin în cadrul acestei proceduri.

Instanța de apel a respins cererea reclamantei Larisa Secieru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Cogîlnicean Victor cu privire la constatarea încălcării drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral ca fiind neîntemeiată. Ca urmare a respingerii pretențiilor de bază depuse de Larisa Secieru ca fiind neîntemeiate, urmează a fi respinse și pretențiile în partea încasării cheltuielilor de judecată care poartă un caracter subsecvent.

Instanța de apel consideră că circumstanțele cauzei au fost stabilite de către prima instanță și nu este necesară verificarea suplimentară a cărorva dovezi, însă normele de drept material au fost aplicate eronat, instanța de apel, ajungând la concluzia a respinge apelul declarat de Larisa Secieru și a admite apelul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, cu casarea hotărârii instanței de fond și emiterea unei noi hotărâri de respingere a cererii de chemare în judecată depusă de Larisa Secieru, ca fiind neîntemeiată.

La 07 noiembrie 2019 Larisa Secieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul a declarat recurs împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și casarea parțială a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii depuse de Larisa Secieru.

În motivarea cererii de recurs recurenta Larisa Secieru a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le vădit ilegale și neîntemeiate, deoarece instanța de apel la pronunțarea deciziei a aplicat eronat normele de drept material, instanța a interpretat în mod eronat legea, concluziile instanței de apel expuse în decizie sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

Recurenta Larisa Secieru a menționat că prin hotărârea din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, s-a încasat de la Iacob Nicolae Mihail în beneficiul Larisei Secieru pensia alimentară pentru întreținerea copiilor minori

xxxxxxxxxxx, născut la 29 martie 1995, xxxxxxxx, născută la 20 martie 1997, xxxxxxxx, născută la 22 august 1999, în mărime de 1/2 din toate veniturile începând cu 18 mai 2000 și până la majorat. După intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești, s-a adresat cu o cerere către Șeful oficiului de executare a sectorului Botanica mun. Chișinău, prin care a solicitat să contribuie la executarea hotărârii din 12 iunie 2000 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău.

Recurenta a afirmat că prin încheierea Șefului adjunct al Oficiului de executare Botanica, Vladimir Bezede din 25 iunie 2007, având în vedere că procedura de executare a fost intentată la 25 martie 2004, s-a stabilit restanța la pensia alimentară, în temeiul titlului executoriu nr.2-1858/00 din 12 iunie 2000, emis de Judecătoria Botanica privind încasarea de la Iacob Nicolae în beneficiul Larisei Secrieru a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori xxxxxxxx, xxxxxxxx, xxxxxxxxxxxxxx, în mărime de 1/2 din toate veniturile, începând cu 18 mai 2000 și până la majorat, la situația din 25 iunie 2007, ceea ce constituie 39 luni, în mărime de 35470, 50 lei.

Recurenta Larisa Secrieru a menționat că executorul judecătoresc Iurie Crivorucica, prin încheierea nr. 19-1003/07 din 23 noiembrie 2007 privind asigurarea executării documentului executoriu, a obligat ÎS „Cadastru” să furnizeze informația dacă debitorul Iacob Nicolae, născut 24 iunie 1970, domiciliat în comuna Bacioi, str. xxxxxxxx, nr. 7, dispune de bunuri imobile cu drept de proprietate. Executor judecătoresc Iurie Crivorucica, prin încheierea nr.19-495r/08 din 31 ianuarie 2018, a aplicat sechestrul pe bunurile mobile ale debitorului Nicolae Iacob.

Recurenta Larisa Secrieru a mai indicat că prin încheierea executorului judecătoresc Emilian Bandalac nr. 19- 413r/09 din 20 februarie 2009, privind stabilirea restanței la plata pensiei alimentare, s-a stabilit restanța la plata pensiei alimentare ce urmează a fi încasată de la debitorul Nicolae Iacob pe perioada anilor 25 martie 2004 - 20 februarie 2009, în mărime de 52940 lei.

Recurenta Larisa Secrieru a relatat că la executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, se află spre executare silită titlu executoriu nr. 2-1xx58/00 din 12 iunie 2000, eliberat de Judecătoria Botanica mun. Chișinău. Executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, prin încheierea din 29 aprilie 2014, privind stabilirea restanței la plata pensiei alimentare, în procedura de executare nr. PAxxxx063-34r/12, a stabilit cuantumul total al restanței la plata pensiei de întreținere în mărime de 154 488 lei, care urmează a fi încasată de la debitorul Nicolae Iacob.

Recurenta Larisa Secrieru a menționat că la 09 august 2017, executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, a stabilit cuantumul total al restanței la plata pensiei de întreținere în cuantum de 211025, 89 lei.

Recurenta Larisa Secrieru a afirmat că toate eforturi întreprinse conform legislației în vigoare în realizarea dreptului lezat nu au dat rezultate, iar, hotărârea judiciară a rămas fără executare până în prezent.

Recurenta a indicat că potrivit practicii judiciare a Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărârea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, ci cu executarea ei, or, în acest sens se aduc ingerințe drepturilor reclamantului prevăzute de art. 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, care declară, că fiecare persoană are dreptul la protejarea drepturilor sale civile de către o instanță independentă, care se va pronunța referitor

la drepturile sale cu caracter civil, iar, odată ce o hotărâre de judecată nu va fi executată are loc încălcarea art. 6 Convenției CEDO.

Recurenta Larisa Secieru a apreciat că neexecutarea ulterioară a hotărârii în favoarea sa a încălcat dreptul ei garantat de articolul 6§1 a Convenției.

Recurenta Larisa Secieru a remarcat că, deși, hotărârea din 12 iunie 2000 a Judecătorei Botanica mun. Chișinău, a devenit irevocabilă și executorie, nu a putut să obțină executarea acestei hotărâri imediat ce a devenit executorie, fapt ce constituie o ingerință în dreptul său la respectarea bunurilor sale, așa precum este prevăzut în prima propoziție a primului paragraf al articolului 1 al Protocolului nr. 1 la Convenție. Pentru motivele expuse, pretinde constatarea și recunoașterea faptului că statul Republica Moldova a violat drepturile sale prevăzute la articolul 6 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și articolul 1 al Protocolului Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

După cum denotă materialele cauzei, copia deciziei motivate din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost expediată participanților la proces la data de 19 noiembrie 2019, prin scrisoarea de expediere nr. 12440 (f.d. 21, vol. II), însă dovada recepționării acesteia la materialele cauzei lipsește.

În aceste circumstanțe, instanța de recurs precizează că recursul, a fost depus de Larisa Secieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul la 07 noiembrie 2019, cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 Cod de procedură civilă.

La 09 decembrie 2019 în adresa intimatului Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean, a fost expediată cererea de recurs depusă de Larisa Secieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimatul Ministerul Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean nu și-au vaforificat dreptul procedural respectiv și nu au depus referințe în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de Larisa Secieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către

instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat de Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul, se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială, sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul, exercitat conform secțiunii a II-a, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute la art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, Completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel.

Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii, sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii, doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor, stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă. Din recursul declarat de Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul, nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Larisa Secrieru, reprezentată de avocatul Natalia Culeac-Reul, împotriva deciziei din 15 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Larisa Secrieru împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Victor Cogîlnicean cu privire la constatarea încălcării drepturilor subiective prevăzute de art. 6 și 13 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

Judecătorii

Victor Burduh

Nina Vascan